

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Tatlumpu't Pito

Panunumbalik ng mga Orihinal na Katotohanan: Pagbubunyag ng Panaginip ni William Miller at ang Muling Pagsiglang Propetiko sa mga Huling Araw

Jeff Pippenger
2024-01-01

Ang panaginip ni William Miller ay inilakip sa aklat na *Early Writings*, at dahil dito, nasasailalim ito sa gayunding propetikong pagsusuri at paglalapat na kinakailangang maisakatuparan ng isang mag-aaral na nagnanais na maihati nang matuwid ang Salita ng Katotohanan. Maraming ulit nang iniharap ng *Future for America* ang panaginip sa paglipas ng mga taon, ngunit dito ay isinasama namin ito sa pag-aaral ng “pagdaragdag ng kaalaman,” na nabuksan sa “panahon ng wakas” noong 1798. Tinutukoy ng panaginip ang kasaysayan ng mensahe na kumakatawan sa kaalamang nadagdagan. Ipinakikita nito ang isang ugnayan sa pagitan ng mga kilusan ng unang at ikatlong mensahe ng anghel.

Tinutukoy ng panaginip ni William Miller ang kanyang gawain, at ang kanyang gawain ay sinagisagan ng gawain ni Moises sa pasimula ng sinaunang Israel. Ang katuparan ng panaginip ni Miller sa mga huling araw ay sinagisagan ng gawain ni Cristo sa mga huling araw ng sinaunang Israel. Ang gawaing tinapos ni Cristo sa katapusan ng sinaunang Israel ay kumakatawan sa gawaing isinasakatuparan ni Cristo sa mga huling araw ng espirituwal na Israel. Sa panaginip ni Miller, ang gawaing natupad sa mga huling araw ay inilarawan bilang isinasagawa ng “Dirt Brush Man.” Mahalagang kilalanin ang panaginip ni Miller bilang isang hula ng katuparan ng “Midnight Cry” sa mga huling araw. Mahalaga ring kilalanin na ang gawain ni Cristo para sa sinaunang Israel sa kanilang mga huling araw ay sumagisag sa gawain ng “Dirt Brush Man” sa panaginip ni Miller.

Isang aspekto ng gawain ni Cristo na mahalagang tandaan ay ito: hindi lamang Niya inalis ang selyo sa mga katotohanang nabaon mula pa sa panahon ni Moises, kundi kasabay nito’y dinakila Niya ang mga orihinal na katotohanang iyon. Sa gayon, nagbigay Siya ng huwaran na, kapag tinupad ng bayan ng Diyos ang panaginip ni Miller sa mga huling araw, ang mga katotohanang itinatag sa pamamagitan ng gawain ni Miller ay palalawakin lampas sa kanilang orihinal na pagkaunawa.

Sa panahon ng Tagapagligtas, nabalutan ng mga Hudyo ang mahahalagang hiyas ng katotohanan ng buntong ng basura ng tradisyon at alamat, anupa’t hindi na mapag-iba ang totoo sa mali. Naparito ang Tagapagligtas upang alisin ang basura ng pamahiin at ng matagal nang kinikimkim na mga kamalian, at upang isaayos ang mga hiyas ng Salita ng Diyos sa balangkas ng katotohanan. Ano ang gagawin ng Tagapagligtas kung pumarito Siya sa atin ngayon gaya ng pagparito Niya sa mga Hudyo? Kailangang gawin Niya ang kaparis na gawain sa pag-aalis ng buntong ng basura ng tradisyon at mga seremonya. Lubhang nabagabag ang mga Hudyo nang gawin Niya ang gawaing ito. Nawala sa kanilang paningin ang orihinal na katotohanan ng Diyos, ngunit muli itong inilantad ni Cristo. Tungkulin natin na palayain ang mga mahalagang katotohanan ng Diyos mula sa pamahiin at kamalian. Anong dakilang gawain ang

ipinagkatiwala sa atin sa Ebanghelyo! Review and Herald, Hunyo 4, 1889.

Sa kasalukuyan, ang lalaking may walis na panlinis ng dumi (si Cristo) ay isinasakatuparan ang “kapis na gawaing pag-alis sa bunton ng basurang tradisyon at seremonya” gaya ng isinakatuparan ng Leon mula sa lipi ni Juda (si Cristo) noong kapanahunan ng mga Judio. Sa panaginip ni Miller, ang mahahalagang hiyas ng katotohanan na ganap na nakaayos sa kaha ng Salita ng Diyos ay nabalutan ng basura at mga huwad na hiyas. Ang mga hiyas na iyon ay ilalabas mula sa basura at ibalik sa higit na malaking kaha ng Salita ng Diyos sa panahon ng Sigaw sa Hatinggabi ng mga huling araw, sapagkat nang masdan ni Miller ang naibalik na mga hiyas sa mas malaking kaha ay “napasigaw siya sa matinding kagalakan, at yaong sigaw ang nagpukaw” sa kanya. Naganap ang panaginip ni Miller noong 1847, tatlong taon matapos ang Sigaw sa Hatinggabi ng unang anghel, kaya’t ang kanyang paggising sa panaginip ay ang Sigaw sa Hatinggabi ng mga huling araw. Ang Sigaw sa Hatinggabi na iyon ay ipinahahayag ng dalawang saksi na pinatay ng hayop na umahon mula sa kalaliman, at nakaratay na patay sa lansangan sa loob ng tatlo’t kalahating araw, hanggang sa sila’y mabuo nang magkakasama at saka binigyang-buhay sa libis ng mga patay na tuyong buto at pagkatapos ay itinaas bilang isang watawat. Natutupad ang panaginip ni Miller sa lansangang iyon, at sa gayunding libis na tinukoy niya bilang “kanyang silid.”

Sa kasaysayan ng kilusang Millerite, ginamit si Miller ng Panginoon upang itatag ang mga orihinal na katotohanan ng Adbentismo, ngunit inihayag ng kaniyang panaginip na, sa paglipas ng panahon, ang mga katotohanang iyon ay matatabunan. Ang kababalaghang ito ng pag-aalis ng mga latak ng tradisyon at kaugalian ang siyang isinakatuparan ni Cristo sa katapusan ng sinaunang Israel, at sa gayon ay ginawang tipo niya ang pangwakas na katuparan ng panaginip ni William Miller.

Nawala sa paningin ng mga Hudyo ang "orihinal na katotohanan ng Diyos, ngunit muli itong inilantad ni Cristo," at itinukoy Niya ang Kanyang gawain bilang "ating gawain." Ang ating gawain ay "palayain ang mahahalagang katotohanan ng Diyos mula sa pamahiin at kamalian." Tinutukoy ng panaginip ni William Miller ang pagtuklas, ang paglalahad at pagtanggap, at ang pagpapanumbalik ng mga orihinal na katotohanan. Upang maisakatuparan ang gawaing pagpapanumbalik, inilagay ni Cristo ang katotohanan sa "balangkas ng katotohanan." Ang "balangkas ng katotohanan" para kay William Miller ay ang kaniyang pagkaunawa sa dalawang sumasalantang kapangyarihan ng paganoismo at papalismo. Sa mga huling araw, ang "balangkas ng katotohanan" ay ang tatlong sumasalantang kapangyarihan ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta.

Nang pumarito si Cristo sa sanlibutan upang maging huwaran ng tunay na relihiyon, at upang itanghal ang mga simulain na narapat mamahala sa mga puso at mga gawa ng mga tao, napakalalim na ang pagkakahawak ng kabulaanan sa mga nagkaroon ng gayong kadakilang liwanag, anupa’t hindi na nila nauunawaan ang liwanag, at wala silang pagkahilig na isuko ang tradisyon kapalit ng katotohanan. Itinakwil nila ang Makalangit na Guro, ipinako nila sa krus ang Panginoon ng kaluwalhatian, upang mapanatili nila ang sarili nilang mga kaugalian at mga imbensyon. Ang gayunding diwa ay nahahayag sa sanlibutan ngayon. Ayaw ng mga tao na

siyasatin ang katotohanan, baka magambala ang kanilang mga tradisyon, at maipasok ang isang bagong kaayusan ng mga bagay. Ang sangkatauhan ay laging may hilig na magkamali, at ang mga tao'y likás na nahihilig na lubhang itaas ang mga kaisipan at kaalamang makatao, samantalang ang banal at walang hanggan ay hindi natatalos o pinahahalagahan. Counsels on Sabbath School Work, 47.

Kung pumarito si Cristo sa sanlibutan ngayon, matatagpuan Niya ang “gayon ding diwa” ng pag-angat sa mga kaisipan at kaalaman ng tao, na ipinalit ang tradisyon sa katotohanan. Sa panaginip ni Miller, sa mga huling araw, dumarating si Cristo bilang ang lalaking may iskoba upang isagawa ang gayunding gawain. Kapag naisakutuparan ang Kanyang gawain bilang ang lalaking may iskoba, ang mga orihinal na hiyas ay magniningning nang sampung ulit na higit kaysa sa araw, habang ang dalawang saksi, na kinakatawan ni Miller, ay magigising sa hiyaw ng malakas na sigaw.

Ang balangkas ng katotohanang ibinigay kay Miller ay ang propetikong estruktura ng dalawang mapangwasak na kapangyarihan, at ang balangkas ng katotohanang ibinigay sa Future for America ay ang propetikong estruktura ng tatlong mapangwasak na kapangyarihan. Ang "susi" na nakakabit sa kaha ay ang tiyak na metodolohiyang naalisan ng tatak at ibinigay kay Miller, at pagkaraan ay sa Future for America.

Sa panahon ni Cristo, ang susi ng kaalaman ay inalis ng mga dapat sanang may tangan nito upang mabuksan ang taguan ng mga kayamanan ng karunungan sa mga Kasulatan ng Lumang Tipan. Ang mga rabi at mga guro ay halos tuluyang pinagsarahan ang kaharian ng langit sa mga dukha at mga napipighati, at iniwan silang mapahamak. Sa Kaniyang pangangaral, hindi iniharap ni Cristo sa kanila ang maraming bagay nang minsanan, baka malito ang kanilang mga isipan. Ginawa Niyang malinaw at tiyak ang bawat punto. Hindi Niya hinamak ang pag-uulit ng matatanda at pamilyar na mga katotohanan sa mga propesiya kung ito'y makapaglilingkod sa Kaniyang layunin na itanim ang mga kaisipan.

Si Cristo ang pinagmulan ng lahat ng sinaunang hiyas ng katotohanan. Sa pamamagitan ng gawa ng kaaway, ang mga katotohanang ito ay naalis sa kanilang dapat na kinalalagyan. Hiniwalay sila sa kanilang tunay na kalalagyan, at inilagay sa balangkas ng kamalian. Ang gawain ni Cristo ay muling isaayos at itatag ang mga mahalagang hiyas sa balangkas ng katotohanan. Ang mga alituntunin ng katotohanan na ibinigay Niya mismo upang pagpalain ang sanlibutan ay, sa pamamagitan ng kasangkapan ni Satanas, naibaon at waring naparam. Iniligtas Niya ang mga ito mula sa basura ng kamalian, pinagkalooban sila ng bagong, masiglang lakas, at inutusan silang magniningning na parang mahahalagang hiyas, at manatiling matatag magpakailanman.

Si Cristo Mismo ay makagagamit ng alinman sa mga dating katotohanang ito nang hindi humihiram kahit kaliit-liitang bahagi, sapagkat Siya ang pinagmulan ng lahat ng mga ito. Itanim Niya ang mga ito sa isip at kaisipan ng bawat salinlahi, at nang Siya'y pumarito sa ating sanlibutan, muli Niyang inayos at binigyang-buhay ang mga katotohanang naging patay, at ginawa Niya itong higit na makapangyarihan para sa kapakinabangan ng mga darating na salinlahi. Si Jesucristo ang nagtataglay ng kapangyarihang iligtas ang mga katotohanan mula

sa buntong ng basura, at muling ibinigay Niya ang mga ito sa sanlibutan na higit pa kaysa sa kanilang orihinal na kasariwaan at kapangyarihan. Manuscript Releases, tomo 13, 240, 241.

Kapansin-pansin sa huling bahagi na ang susi na ginamit ni Cristo sa katapusan ng sinaunang Israel ay ang pagbubukas ng Lumang Tipan. Ang susi ng metodolohiya ni Miller ay nagbukas ng baul ng Lumang at Bagong Tipan, ngunit sa mga huling araw, sa wakas ng kaniyang panaginip, mas malaki ang baul. Ang susi ng metodolohiya sa mga huling araw ay nagbubukas hindi lamang ng Lumang at Bagong Tipan, kundi pati ng Espiritu ng Propesiya. Ang pagbubukas ng mga selyo ng Pahayag ni Jesu-Cristo, kaagad bago ang pagsasara ng probasyon, ay isinasakatuparan ng Leon ng lipi ni Juda, na sa panaginip ni Miller ay kinakatawan bilang ang lalaking may brotsang panlinis. Itinutukoy ni Kapatid na White na ang gawain ng lalaking may brotsang panlinis ay nagaganap kaagad bago ang pagsasara ng probasyon.

Ibinigay sa akin ng Panginoon ang isang pangitain noong Enero 26, na aking ilalahad. Nakita ko na ang ilan sa bayan ng Diyos ay hangal at natutulog; at kalahating gising lamang, at hindi namamalaman ang panahong ating kinasasadlakan ngayon; at na ang "lalaki" na may "walis na panlinis ng dumi" ay pumasok na, at ang ilan ay nasa panganib na matangay sa pagwawalis. Nakiusap ako kay Jesus na iligtas sila, na bigyan pa sila ng kaunting palugit, at ipakita sa kanila ang kanilang kakilakilabot na panganib, upang sila'y makapaghanda bago pa man tuluyang mahuli magpakailanman. Sinabi ng anghel, "Dumarating ang pagkawasak na gaya ng makapangyarihang ipo-ipo." Nakiusap ako sa anghel na kahabagan at iligtas ang mga umiibig sa sanlibutang ito, at nakapulupot ang kanilang puso sa kanilang mga pag-aari, at hindi nakahandang kumalas sa mga iyon, at ihandog ang mga iyon upang mapabilis ang mga sugo sa kanilang paglalakbay upang pakainin ang mga nagugutom na tupa, na nangamamatay dahil sa kakulangan ng espirituwal na pagkain.

"Habang pinagmamasdan ko ang mga kaawa-awang kaluluwa na namamatay sa kawalan ng kasalukuyang katotohanan, at ang ilan na nagpapahayag na sumasampalataya sa katotohanan ay hinahayaan silang mamatay sa pamamagitan ng pagkakait ng mga kinakailangang panustos upang maisulong ang gawain ng Diyos, ang tanawing yaon ay labis na masakit, at ipinamanhik ko sa anghel na alisin yaon sa aking paningin. Nakita ko na kapag ang adhika ng Diyos ay nananawagan ng bahagi ng kanilang pag-aari, gaya ng binatang lumapit kay Jesus [Mateo 19:16-22.], sila'y umalis na nalulumbay; at na di maglalaon ang dumadaluyong na hagupit ay daraan at wawalisin ang lahat ng kanilang mga pag-aari, at noon ay magiging huli na upang isakripisyo ang mga panlupang pag-aari at mag-impok ng kayamanan sa langit." Review and Herald, Abril 1, 1850.

Ang "overflowing scourge" ay isang sagisag ng malapit nang dumating na batas ng Linggo, at ang gawain ng lalaking may brush na pang-dumi sa panaginip ni Miller ay nagaganap bago magsara ang probasyon. Kapag nalinis na Niya ang silid, saka Niya ibinabalik ang mga hiyas sa mas malaking sisidlan, at pagkatapos ay nagniningning ang mga iyon nang sampung ulit na mas maningning kaysa sa araw. Si Daniel at ang tatlong lalaking mararangal ay nasumpungang sampung ulit na mas mainam kaysa sa iba.

At nang sumapit ang katapusan ng mga araw na iniutos ng hari na sila'y iharap, dinala sila ng pinuno ng mga eunuko sa harapan ni Nebuchadnezzar. At ang hari ay nakipag-usap sa kanila; at sa kanilang lahat ay walang nasumpungang gaya nina Daniel, Hananiah, Mishael, at Azariah; kaya't sila'y tumayo sa harap ng hari. At sa lahat ng bagay ng karunungan at pag-unawa na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya silang sampung ulit na higit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian. Daniel 1:18-20.

Ang "wakas ng mga araw," para kay Daniel, ay kumakatawan sa pagsubok na nagsisilbing sukatan kung saan naglabas ng hatol si Nebukadnezzar, at ang pagsubok na iyon ay sumasagisag sa batas ng Linggo sa mga huling araw. Ang mga orihinal at saligang katotohanan ay magniningning nang sampung ulit na higit na maliwanag kapag naibalik sa mga huling araw kaysa noong una silang kinilala. Ang mga katotohanan, at ang mga marurunong na umuunawa sa mga katotohanang iyon sa mga huling araw, ay magniningning nang sampung ulit na higit na maliwanag sa panahon ng huling ulan, na siyang pag-uulit ng Sigaw sa Hatinggabi.

“Ipinapalagay ninyong napakalayo pa ang pagparito ng Panginoon. Nakita ko na ang huling ulan ay darating na [kasing bigla ng] sigaw sa hatinggabi, at sampung ulit na higit ang kapangyarihan.” Spalding at Magan, 5.

Ang pagpapanumbalik ng mga orihinal na katotohanan ay natutupad sa pamamagitan ng paglalapat ng metodolohiya ng huling ulan na “line upon line.” Kapag naipanumbalik na, ang mga orihinal na katotohanan ay nagniningning nang “sampung ulit” na higit kaysa noong unang minasdan ni Miller ang mga iyon. Ang mga pantas na gumagamit ng susi ng metodolohiya upang maipanumbalik ang mga orihinal na katotohanan ay nagkakamit ng isang karanasang “sampung ulit” na mas mabuti kaysa sa mga kumakain ng metodolohiya ng Babilonya. Yaong mga winawalis ng lalaking may walis na pang-alikabok ay silang mga nakatali sa mga tradisyon at mga kaugalian na tumakip sa orihinal na katotohanan, at iniaalis na kasama ng mga kamalian ng tradisyon at mga kaugalian na kanilang kinapitan.

Ang huwad na doktrina ay isang diyos-diyosan.

Sa pagtakwil sa katotohanan, itinatakwil ng mga tao ang May-akda nito. Sa pagyurak sa kautusan ng Diyos, itinatatwa nila ang kapamahalaan ng Tagapagbigay ng Kautusan. Gayon kadali ang paggawa ng isang diyos-diyosan mula sa mga maling doktrina at teorya gaya ng paghubog ng isang diyos-diyosan mula sa kahoy o bato. *The Great Controversy*, 584.

Ang pagpapahayag ng hatol kay Efraim, na nagsilbing tanda ng pagsasara ng panahon ng probasyon para kay Efraim, ay binibigyang-diin ang katotohanan hinggil sa nagagawa ng lalaking may iskobang panlinis ng dumi kapag winalis niya ang sahig.

Ang Efraim ay nalakip sa mga diyos-diyosan: pabayaang mo siya. Oseas 4:17.

Kung ano ang iyong kinakain, iyon ka, gaya ng ipinamalas nina Daniel at ng tatlong tapat na lalaki. Ang pag-aalala ni Sister White tungkol sa mga “mangmang at natutulog” ay may kaugnayan sa kanilang kakulangan sa paghahanda at sa kawalan ng pagkilatis sa kahalagahan ng “kasalukuyang

katotohanan.” Ang kaniyang pag-aalala ay isang pagpapahayag ng pagmamalasakit ni Cristo para sa mga Judiong mahilig sa pagtatalo sa kaniyang kapanahunan, na ganap nang nakaligtaan ang mga orihinal na katotohanan. Ang panaginip ni Miller ay tumutukoy sa wakas ng makabagong espirituwal na Israel, na ang naging tipo nito ay ang sinaunang literal na Israel.

“Ang mga eskriba at mga Fariseo ay nag-angking nagpapaliwanag ng Banal na Kasulatan, ngunit ipinaliwanag nila ito ayon sa sarili nilang mga kaisipan at mga tradisyon. Ang kanilang mga kaugalian at mga alituntunin ay lalo at lalo pang naging mahigpit. Sa espirituwal na kahulugan nito, ang Banal na Salita ay naging para sa mga tao na gaya ng isang aklat na selyado, nakapinid sa kanilang pag-unawa.” Signs of the Times, Mayo 17, 1905.

Isang unti-unting lumalalim na kadiliman ang lumukob sa Adbentismong Laodiceano mula noong 1863, at ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya ay naging para sa kanila na parang isang aklat na nakaselyo. Bago magwakas ang probasyon, ang Pahayag ni Jesucristo ay inaalisan ng selyo, at nagbubunga ito ng isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na nagwawakas, sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo, sa pagtangay sa mga tumatangging isuko ang kanilang mga idolo ng kaugalian at tradisyon.

Mayroon tayong walang-hanggang Manunubos, at kay mahalaga ang mga hiyas ng katotohanan na nagpapatotoo tungkol dito sa salita ng Diyos. Ngunit ang mga mahalagang hiyas na ito ay nabaon sa ilalim ng bunton ng basura, ng mga tradisyon, ng mga heresiya, na pinasimulan mismo ni Satanas. Ang kaniyang mga pakana ay kumikilos na may isang kakaibang kapangyarihan sa mga isipan ng tao upang palabuin ang kahalagahan ni Cristo sa mga sumasampalataya sa Kanya. Ang kaaway ng Diyos at ng tao ay nagbighani sa mga nag-aangking sila’y mga tagasunod ni Cristo, hanggang sa tungkol sa marami ay masasabi, “Hindi nila nalalaman ang panahon ng kanilang pagdalaw.” Review and Herald, Agosto 16, 1898.

Ipinakikita ng panaginip ni Miller ang kasaysayan ng pagtatatag ng mga “orihinal na katotohanan,” ang kasunod na pagtatakwil sa mga iyon, at saka ang kanilang pangwakas na pagpapanumbalik. Bago sumapit ang pagsasara ng probasyon, pumapasok sa tagpo ang “Lalaking may Walis-Panlinis” at muling itinatatag ang mga orihinal na katotohanan, at ginagawa silang “sampung ulit” na lalong maningning. Nagaganap ito sa kasaysayan ng Sigaw ng Hatinggabi, na nauuna sa Malakas na Sigaw ng ikatlong anghel sa pagdating ng batas ng Linggo. Ang Sigaw ng Hatinggabi ang gumigising at naghihiwalay sa mga dalaga bago dumating ang batas ng Linggo, gaya rin ng pangunguna ng Sigaw ng Hatinggabi sa pagbubukas ng paghuhukom na pagsisiyasat sa kasaysayan ng mga Millerita. Kapag ang mga hiyas ay inihagis pabalik sa mas malaking, muling naipanumbalik na kaha, huli na, sapagkat nagaganap ang pangyayaring iyon “pagkatapos” na nawalisang malinis ang sahig.

"Ang alabok at tambak ng basura ng kamalian ay naglibing sa mahahalagang hiyas ng katotohanan, ngunit kayang ilantad ng mga manggagawa ng Panginoon ang mga kayamanang ito, upang libu-libo ang makamasid sa mga ito nang may kagalakan at pagkamangha. Ang mga anghel ng Diyos ay sasa piling ng mapagpakumbabang manggagawa, na nagkakaloob ng biyaya at banal na kaliwanagan, at libu-libo ang papatnubayan upang manalangin kasama ni

David, 'Idilat mo ang aking mga mata, upang aking mamalas ang mga kagila-gilalas na bagay mula sa iyong kautusan.' Ang mga katotohanang malaon nang hindi nakita ni pinansin ay lalagablab mula sa naliwanagang mga pahina ng banal na salita ng Diyos. Ang mga iglesia, sa pangkalahatan, na nakarinig, tumanggi, at niyurakan ang katotohanan, ay lalo pang gagawa ng kasamaan; ngunit ang 'marurunong,' yaong mga tapat, ay makauunawa. Bukas ang aklat, at ang mga salita ng Diyos ay umaabot sa mga puso ng mga nagnanais na makilala ang kanyang kalooban. Sa malakas na sigaw ng anghel mula sa langit na sumasanib sa ikatlong anghel, libu-libo ang magigising mula sa pagkamanhid na matagal nang bumihag sa sanlibutan, at makikita ang kagandahan at kahalagahan ng katotohanan." Review and Herald, Disyembre 15, 1885.

Ang "libo-libo" na sa panahong iyon ay magigising ay kumakatawan sa ibang kawan ng Diyos na nasa Babilonia pa, sapagkat ang "malakas na sigaw" ay magsisimula sa batas ng Linggo. Ang gawain ng "Dirt Brush Man" ay isinasagawa na mula pa noong Setyembre 11, 2001, at lalong higit mula noong Hulyo 2023.

Sinasabi ng apostol, 'Ang lahat ng Kasulatan ay kinasihan ng Diyos, at kapaki-pakinabang sa pagtuturo, sa pagsaway, sa pagtutuwid, sa pagsasanay sa katuwiran; upang ang tao ng Diyos ay maging sakdal, lubos na nasangkapan sa bawat gawang mabuti.' Ang Bibliya ay sarili nitong tagapagpaliwanag. Ang isang talata ay magpapatunay na isang susi na magbubukas sa ibang mga talata, at sa ganitong paraan ay maliliwanagan ang nakatagong kahulugan ng salita. Sa paghahambing ng iba't ibang teksto na tumatalakay sa iisang paksa, at sa pagsasaalang-alang sa kanilang kaugnayan sa bawat panig, ang tunay na kahulugan ng mga Kasulatan ay mahahayag.

Marami ang nag-iisip na kinakailangan nilang sumangguni sa mga komentaryo hinggil sa Banal na Kasulatan upang maunawaan ang kahulugan ng salita ng Diyos, at hindi namin sasabihin na hindi dapat pag-aralan ang mga komentaryo; ngunit kakailanganin ng malalim na pagkilatis upang matuklasan ang katotohanan ng Diyos sa ilalim ng makapal na bunton ng mga salita ng mga tao. Kay kakaunti ang nagawa ng iglesia, bilang isang katawan na umaangkin na naniniwala sa Bibliya, upang tipunin ang mga nagkakahiwa-hiwalay na hiyas ng salita ng Diyos sa iisang ganap na tanikala ng katotohanan! Ang mga hiyas ng katotohanan ay hindi nakalatag sa ibabaw, gaya ng inaakala ng marami. Ang utak sa sabwatan ng kasamaan ay laging kumikilos upang itago sa paningin ang katotohanan, at upang ilantad nang lubos sa harap ng lahat ang mga opinyon ng mga dakilang tao. Ang kaaway ay ginagawa ang lahat ng nasa kaniyang kapangyarihan upang palabuin ang liwanag ng langit sa pamamagitan ng mga pamamaraang pang-edukasyon; sapagkat hindi niya ibig na marinig ng mga tao ang tinig ng Panginoon na nagsasabi, 'Ito ang daan, dito kayo lumakad.'

Ang mga hiyas ng katotohanan ay nakakalat sa bukirin ng pahayag; ngunit ang mga ito'y nalibing sa ilalim ng mga tradisyon ng tao, sa ilalim ng mga pananalita at mga utos ng mga tao, at ang karunungan mula sa langit ay halos lubos na ipinagwalang-bahala; sapagkat nagtagumpay si Satanas na paniwalain ang sanlibutan na ang mga salita at ang mga nagawa ng mga tao ay may dakilang kabuluhan. Ang Panginoong Diyos, ang Manlalalang ng mga daigdig, sa di-masukat na halaga ay ibinigay ang ebanghelyo sa sanlibutan. Sa pamamagitan ng banal na kasangkapan ito, nabuksan para sa mga lalapit sa bukal ng buhay ang masaya at

nakapagpapasariwang mga bukal ng makalangit na kaaliwan at nananatiling pag-aliw. Mayroon pang mga ugat ng katotohanan na hindi pa natutuklasan; ngunit ang mga bagay na espirituwal ay nauunawaang espirituwal. Ang mga isipan na nalalambungan ng kasamaan ay hindi mapahalagahan ang halaga ng katotohanan gaya ng nasa kay Jesus. Review and Herald, Disyembre 1, 1891.

Dalawa ang saklaw ng gawain ni Kristo, gaya ng inilarawan sa panaginip ni Miller sa anyo ng lalaking may walis na panlinis ng dumi. Ito ay ang alisin ang kamalian, at panumbalikin ang mga orihinal na katotohanan. Dalawa rin ang aspekto ng pag-aalis ng kamalian, sapagkat kapag ang kamalian ay winalis palabas sa bintana, isinasama nito ang mga pumipiling manatiling nakakapit sa mga kamaliang iyon. Ang gawaing paghihiwalay na isinakatuparan ng lalaking may walis na panlinis ng dumi ay tinalakay din ni Jeremias, at ang kaniyang patotoo ay sumasang-ayon kay Sister White, nang sinabi niya, "Ang mga manggagawa ng Panginoon ay maaaring ibunyag ang mga kayamanang ito, upang libu-libo ang masdan ang mga iyon na may lugod at pagkamangha."

Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon: Kung ikaw ay manunumbalik, ay muli kitang ibabalik, at ikaw ay tatayo sa harap ko; at kung iyong ihiwalay ang mahalaga mula sa hamak, ikaw ay magiging gaya ng aking bibig: manumbalik sila sa iyo; ngunit huwag kang manumbalik sa kanila. Jeremias 15:19.

Ang konteksto ng bahaging nasa Aklat ni Jeremias ay tumutugon sa mga nakaranas ng unang pagkabigo noong Hulyo 18, 2020. Hindi lamang ang "Dirt Brush Man" ang nagbubukod ng mahalaga sa hamak, kundi ito rin ay gawain ng mga kinakatawan ni Jeremias, na inilalarawan bilang nagpapasaya kung sila'y babalik sa Panginoon o hindi babalik. Maliwanag na hindi sila nakasama ng Panginoon, sapagkat kung sila'y lumalakad na kasama Niya, wala sanang dahilan upang sila'y magbalik. Kapag sila'y nagbalik at tumindig sa harap ng Panginoon, at pagkatapos ay maging Kaniyang bibig, kanilang maisasakatuparan ang gawaing pagbubukod ng mahalaga sa hamak. Ang gawain ng "Dirt Brush Man" ay nangangailangan ng pakikilahok ng mga marurunong. Ang gawain ng "Dirt Brush Man" sa panaginip ni Miller ay inilalarawan din kapag dinadalisyay ni Cristo ang Kaniyang giikan sa pamamagitan ng isang proseso ng pagdalisay.

"Hindi ko masasabi kung gaano kaaga magsisimula ang prosesong ito ng pagdalisay, ngunit hindi ito ipagpapaliban nang matagal. Siya na may pala sa Kanyang kamay ay lilinisin ang Kanyang templo mula sa moral na karumihan nito. Lubos Niyang lilinisin ang Kanyang giikan." Mga Patotoo sa mga Ministro, 372, 373.

Nagsimula noong Hulyo 2023 ang pangwakas na "proseso ng pagdadalisay," at ito ang proseso ng pagdadalisay na nasa Malakias kabanata tatlo.

Sinipi ang Malakias 3:1-4.

Isang proseso ng pagpipino at pagdadalisay ang nagaganap sa gitna ng bayan ng Diyos, at inilagay na ng Panginoon ng mga hukbo ang Kanyang kamay sa gawaing ito. Ang prosesong ito ay lubhang mapagsubok sa kaluluwa, ngunit kailangan ito upang maalis ang karumihan. Ang mga pagsubok ay mahalaga upang tayo'y ilapit sa ating makalangit na Ama, sa pagpapasakop sa Kanyang kalooban, upang tayo'y makapaghandog sa Panginoon ng isang

alay sa katuwiran. Ang gawaing pagpipino at pagdadalisay ng Diyos sa kaluluwa ay dapat magpatuloy hanggang sa ang Kanyang mga lingkod ay maging lubos na mapagpakumbaba, lubos na patay sa sarili, na kapag tinawag sa aktibong paglilingkod, ay magkaroon sila ng iisang paningin lamang sa kaluwalhatian ng Diyos. *Review and Herald*, Abril 10, 1894.

Ang ikalawang panaginip ni Miller ay tumutukoy sa pagpapanumbalik ng mga orihinal na katotohanan, at sa sabayang pagpapanumbalik ng isang bayang nangalat. Ang ikalawang panaginip ni Nebukadnezar ay tumutukoy sa pagpapanumbalik ng kanyang kaharian. Tinatalakay ng panaginip ni Miller ang pagkakabaon ng mga orihinal na katotohanan sa pananalitang ang mga katotohanang iyon ay “nangalat.” Ang salitang “nangalat” ay isang sagisag ng “pitong panahon.” Ang panaginip ni Nebukadnezar ay tungkol sa “pagkakalat” ng “pitong panahon.” Si Nebukadnezar ay inilalagay sa panahon ng wakas noong 1798, at doo’y kumakatawan siya sa isang nagbalik-loob na tao. Si Miller ay sagisag ng “mga pantas” noong 1798.

Ipagpapatuloy natin ang panaginip ni Miller sa susunod na artikulo.

Kapag napapaharap tayo sa pagkakaiba ng pananaw sa iba, o ang iba’y naghahayag ng kanilang pagkakaiba sa ating opinyon, nararapat nating ipamalas ang Kristiyanong diwa, at itampok ang katotohanang ito: kaya nating manatiling mahinahon at makatarungan; sapagkat ang katotohanan ay makatatayo sa harap ng masusing pagsisiyasat. Habang lalo itong pinag-aaralan, lalo pang sisinag ang liwanag nito. Hindi kinalulugdan ng Panginoon ang anumang may bahid ng kalupitan at kahigpitan, at ipinapataw Niya ang Kanyang saway sa mga nagbubulalas ng paghamak at pag-alipusta sa mga kaiba sa kanila ng opinyon, na inilalarawan ang mga hindi kaisa nila sa pinakamasamang paraan. Tinitingnan ng buong Langit ang mga gumagawa nito gaya ng pagtingin ng Langit sa mga Pariseo, at ipinahahayag silang mangmang kapwa sa Kasulatan at sa kapangyarihan ng Diyos. Ang mga kaaway ng katotohanan ay hindi maaaring gawing kamalian ang katotohanan. Maaaring yurakan nila ang katotohanan, at isipin na sapagkat ito’y kanilang ibinagsak at tinabunan ng basura, ito’y nalupig na; ngunit pupukawin ng Diyos ang ilan sa Kanyang mga tapat upang gawin ang ginawa ni Cristo noong Siya’y nasa lupa—walisin ang basura, at ibalik ang katotohanan sa nararapat nitong kalalagyan sa balangkas ng katotohanan.

Sa mga kapulungan na ginagawang paksa ng pagtatalakay ang katotohanan, may mga sasalungat sa lahat ng hindi nila itinuring na katotohanan; at samantalang nilulugod nilang isipin na kamalian lamang ang kanilang binabaka, kinakailangan nilang makinig nang walang pagkiling upang maunawaan kung ano ang katotohanan, at huwag baluktutin o bigyang-maling-kahulugan ang sinasalita. Nasa kanila ang halimbawa ng mga tao sa lahat ng kapanahunan na nakipaglaban laban sa katotohanan, at na sa paggawa nito ay itinakwil ang konseho (sic) ng Diyos laban sa kanilang sarili. Mabigat ang pananagutang ipapataw sa mga taong nagkaroon ng dakilang liwanag at mga dakilang pagkakataon, at gayunman ay nabigong lubos na pumanig sa Panginoon. Kung mangahas silang lubos na pumanig sa Panginoon, mapapanatili ang kanilang integridad, kahit kapag tinawag silang tumayong nag-iisa. Papalakasin Niya sila upang makatayong may katapangan, sa kadalisan at pagkamakatarungan, na ipinaglalaman ang mga walang-dungis na simulain ng katuwiran. Aalalayan Niya sila sa pakikipaglaban para sa tama sapagkat ito’y tama, bagaman ang

katarungan ay nabuwal sa lansangan, at ang katuwiran ay hindi makapasok. Mauunawaan nila kung alin ang dalisay at walang dungis, at ang naayon sa buhay ni Cristo, at hindi lilihis mula sa pinakadalisay na mga simulain ng Kristiyanismo sa diwa, salita, o gawa, kahit pa sila'y nakatindig na kasalungat hindi lamang sa kamangmangan, kundi pati sa mga may pinag-aralan at may karanasan, na gumagamit ng mga sandata ng sofistriya upang patahimikin sila. Sa gitna ng lahat ng pakikipagtunggaling ito ng kamalian laban sa katotohanan, sila'y mapapanatili, at mabibigyang-kakayahang manatili sa gayong landas na hindi maipapasinungalingan ni malalabanan ng kanilang mga kaaway. Sila'y tatayong tulad ng batong matatag sa simulain, tumatangging makipagkompromiso kaninuman, at gayon ma'y pinananatili ang diwang katangian ng bawat Kristiyano.

Ang sinumang tagasunod ni Kristo ay magtatangi sa pagitan ng banal at ng karaniwan, at mahigpit na kakapit sa tunay na katibayan ng pagkatao at gawain ng isang tao, sapagkat sinabi ni Kristo, 'Sa kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila.' Ang Kristiyano ay magpapatuloy sa gitna ng lahat ng uri ng pagsalungat. Hahamakin niya ang bulaang papuri sapagkat ito'y nagmumula kay Satanas. Kasuklaman niya ang paratang sapagkat ito ang sandata ng Masama. Hindi nila kakanlungin ang panibugho ni magbibigay-laya sa pagmamataas sa sarili sapagkat ang mga ito ay mga katangian ng kaaway ng Diyos at ng tao. Hindi sila masusumpungang mga espiya; sapagkat ginamit ni Satanas ang mga Hudyong hinahamak sa pagganap ng gawaing ito laban kay Jesus. Hindi nila susundan ang kanilang mga kapatid na may baha ng mga tanong, gaya ng pagsunod ng mga Hudyo kay Kristo upang siya'y mahuli sa kaniyang mga salita, at udyukan siyang magsalita ng maraming bagay upang gawin siyang salarin dahil sa isang salita. Home Missionary, Setyembre 1, 1894.